

Bemærkninger til foranstående forslag til folketingsbeslutning.

KONVENTIONENS FORHISTORIE.

I august 1950 drøftede Det europæiske Råds ministerudvalg et fra italiensk side fremsat forslag om udarbejdelse af en konvention om fælles regler for behandlingen af statsborgere fra Europarådets medlemslande under ophold på et andet medlemslands område. Spørgsmålet blev forelagt for Europarådets rådgivende Forsamling, der foranledigede, at Det internationale Privatretsinstitut i Rom udarbejdede et foreløbigt konventionsudkast. Efter at det var blevet behandlet dels i Den rådgivende Forsamlings udvalg for juridiske og administrative spørgsmål og dels i selve forsamlingen, oversendtes et revideret udkast til ministerudvalget i maj 1951.

Ministerudvalget besluttede i juli 1952 at forelægge sagen for et ekspertudvalg, der første gang trådte sammen i oktober s. å. Ekspertterne kom ikke ved denne lejlighed ind på en detaljeret gennemgang af forslaget bestemmelser, men indskrænkede sig til en almindelig udveksling af synspunkter vedrørende ønskeligheden af at afslutte en konvention som den foreslåede. De enedes om at anbefale, at man skulle fortsætte bestræbelserne med udarbejdelse af en konventionstekst, hvilket ministerudvalget tiltrådte. Ekspertudvalget udarbejdede herefter i årene 1953 og 1954, til dels i samarbejde med en underkomité af forsamlingens udvalg for juridiske og administrative spørgsmål, et konventionsudkast med tilhørende protokol. Repræsentanter for udenrigsministeriet, handelsministeriet og justitsministeriet deltog i dette arbejde.

Under betegnelsen Den europæiske Bosættelseskonvention blev aftalen med tilhørende protokol undertegnet på det møde, som Europarådets ministerudvalg afholdt i Paris den 13. december 1955. På Danmarks vegne undertegnede minister Ernst Christiansen i henhold til kgl. fuldmagt af 8. s. m.

Konventionen er blevet undertegnet af samtlige Europarådets medlemslande med undtagelse af Irland. England underskrev den 24. februar 1956, og Østrig den 13. december 1957. Af signatarmagterne har endnu alene Norge ratificeret konventionen.

KONVENTIONENS INDHOLD.

Som det fremgår af bosættelseskonventionens indledning, er formålet ved fælles regler for behandlingen af statsborgere fra Europarådets medlemslande under ophold på et andet medlemslands område at styrke forbindelserne mellem disse lande. Konventionen vedrører alene fysiske personer, idet man fandt, at spørgsmålet om stillingen for juridiske personer frembød så mange specielle og vanskelige problemer, at det burde gøres til genstand for undersøgelse i et særligt ekspertudvalg, og et sådant blev nedsat og har endnu ikke afsluttet sit arbejde.

De kontraherende parter forpligter sig til på en række områder at indrømme hverandres statsborgere lempelser og rettigheder, hvorved de pågældende i princippet ligestilles med landets egne borgere. Konventionen indeholder imidlertid sådanne forbehold og begrænsninger, at den næppe i praksis går ud over den bestående tilstand i medlemslandene. Derimod forudses en videre udvikling i retning af ligestilling for borgere i Europarådets medlemslande, og der fastsættes ret snævre grænser for adgangen til at indføre nye restriktioner overfor disse.

Da det som følge af forskelligheder i lovgivningen og uligheder på det økonomiske og sociale område ikke er muligt for de kontraherende parter på indeværende tidspunkt at give statsborgere fra de andre Europarådslande fuldstændig ligestilling med deres egne statsborgere, er der i konventionens artikler 6 og 14 åbnet deltagerne adgang til i forbindelse med undertegnelsen at tage visse forbehold. Disse kan referere sig til bestemmelser i den interne lovgivning, hvorved der gøres indskrænkninger i fremmedes adgang til erhvervelse, besiddelse eller brug af visse kategorier af ejendom eller gøres indskrænkninger i deres adgang til beskæftigelse og erhverv. Der er endvidere i konventionens artikel 26 åbnet adgang til ved undertegnelsen eller ratifikationen at tage forbehold for så vidt den interne lovgivning i øvrigt på specielle områder ikke er i overensstemmelse med konventionen. Fra dansk side er der i samråd med ressortministerierne taget forbehold i henhold til artiklerne 6 og 14 for så vidt angår de i den danske lovgivning indeholdte begrænsninger med hensyn til udlændinges adgang til at udøve ejendomsrettigheder og drive økonomisk virksomhed,